

**Tämä on alkuperäisen artikkelin
rinnakkaistallenne.**

**This is an electronic reprint of
the original article.**

Rohkeus kokeilla uutta

Anu Kamau, projektipäällikkö

Oma taustani on sosiaalialan erilaisissa tehtävissä vammaistyön kentällä. Itselleni ajatus suuntautua vammaistyöhön kirkastui sosionomiopintojeni ensimmäisessä harjoittelussa. Tuon harjoittelun tein kehitysvammaisten toimintakeskuksessa ja olin saman tien myyty. Ala tuntui olevan täynnä mahdollisuuksia ja halusin kovasti oppia siitä lisää. Asiakkaat ovat kaikki yksilöitä, joilla on myös yksilölliset tavat ja tarpeen, joten omaa tekemistään täytyi muuttaa aina hiukan kunkin asiakkaan kanssa. Erilaisia työtä tukevia menetelmiä ja lisäkoulutuksia on paljon, ja omaa asiantuntijuuttaan voi syventää johonkin tiettyyn osa-alueeseen tai toisaalta esimerkiksi vammaisalan sosiaaliohjaajan työssä pääsee mukaan monenlaisiin tilanteisiin ja asiantuntijaverkostoihin.

Tällä hetkellä toimiessani erilaisissa sotealan kehittämishankkeissa, olen huomannut ja kuullut sekä opettajilta, että vammaispalveluiden kentältä, että yhä vähemmän on vammaistyöstä kiinnostuneita opiskelijoita ja työnhakijoita. Sotealalla työvoimapula on tietysti koko kenttään vaikuttava haaste, johon etsitään ratkaisuja monin eri tavoin. Kuitenkin voisin kuvitella, että vammaisalalla tilanteeseen vaikuttaa myös muut tekijät, kuten uusien ja itselle outojen asioiden pelko ja epävarmuus heittäytyä uuteen.

Mikä yksilöä ylipäätään estää kokeilemasta uutta? Uskoisin, että suurin estäjä löytyy meidän omasta päästä. Oma järjestelmämme on ohjelmoitu niin, että se mielellään pitää meidät tutussa ja turvallisessa, mikä ei vaadi aivoilta ja keholta niin paljon. Se mihin on kerran opittu alkaa tuntua helpolta, se pitää meidät ihan tyytyväisenä ja uusien asioiden kokeilu ja uusien taitojen oppiminen tuntuu työläältä ja ehkä jopa mahdottomalta.

Mahdotonta se ei kuitenkaan ole. Kun henkilöllä on tieto omista vahvuuksista ja jo opituista taidoista sekä avoin mieli, on omaa mukavuusaluetta helpompi laajentaa. Silloin on mahdollista nähdä omien taitojen ja vahvuuksien mahdolliset käyttökohteet myös sen itselle tutun alueen ulkopuolella. Uusi alue voi olla mikä vaan, mutta sotealalla se voi olla esimerkiksi juuri vammaistyö.

Työtä ja harjoittelupaikkoja hakiessa kannattaa siis olla avoimin mielin. Älä sano heti ei, tai älä ainakaan sano, ei koskaan tai ei ainakaan. Pohdi sen sijaan:

Millaista osaamista olet saanut koulutuksen kautta?

Millaisia taitoja ja kokemusta sinulle on kertynyt harrastuksista ja vaikka yhdistystoimista?

Millainen työskentelytapa sinua kiinnostaisi?

Mistä aiheesta haluaisit ehdottomasti oppia lisää?

Silloin saattaa tulla mieleen aivan uusia aloja ja yrityksiä, joissa nämä kaikki yhdistyy. Ole rohkeasti yhteydessä myös uusiin paikkoihin, laajenna työnhakuasi ja kerro osaamisestasi pystypäin.

Vallaton vammaistyö -hankkeessa tavoitteena on edistää vammaisalan työntekijöiden työhyvinvointia. Hankkeessa asiaan paneudutaan eri kannoilta, ja hyvinvointia lähdetään kehittämään pilotoimalla erilaisia toimintamenetelmiä, esim. vuorovaikutuksen tueksi. Piloteista saatujen tulosten ja kokemusten perusteella kehitetään uudenlainen, työhyvinvointia tukeva, toimintamenetelmä, jonka avulla voidaan ennaltaehkäistä kuormittavia uhka- ja vaaratilanteita mutta myös ylläpitää parempaa ja toimivampaa työympäristöä.

Anu Kamau

projektipäällikkö

Centria-ammattikorkeakoulu

etunimi.sukunimi@centria.fi

